

Întîlnirile
revistei
cu
cititorii
●
Craiova
31 octombrie 1988
sau
„caravana”
în memoria
lui Amza Pellea

Au participat: prof. univ. dr. doc. Ion Zamfirescu, actorii Silvia Popovici (Teatrul Național din București), Oana Pelea și Marcel Iureș (Teatrul „Bulandra”), Dan Puric (Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani); actorii teatrului-gază, Leni Pința-Homeag, Iosefina Stoia, Tamara Popescu, Ileana Sandu, Mirela Cioabă, Diana Gheorghian, Natașa Raab, Tudor Gheorghe, Ilie Gheorghe, Nae Gă, Mazilu, Valentin Mihali, Valcriu Dogaru, Remus Mărgineanu, Ion Colan, Theodor Marinescu, Cristian Rotaru, Angel Rababoc și Emil Boroghină (directorul instituției); regizorii Valeriu Moiescu (Teatrul „Bulandra”), Nicoleta Toia (Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași), Cristian Hadjiculea (Teatrul Mic) și Mircea Cornișteanu (Teatrul Național din Craiova); soliștii Teatrului Liric Marilena Marinescu-Mareș, Stela Pălânceanu-Teodorescu, Marius Chioreanu și Victor Gomoiu; scriitorii Marin Sorescu, Ion Cristoiu, Ilarie Ilinoveanu, Gabriel Chifu, Carmen Firan, Patrel Berceanu și Al. Fiorescu (secretar literar al teatrului).
Coordonator: Victor Parhon.

Partea I

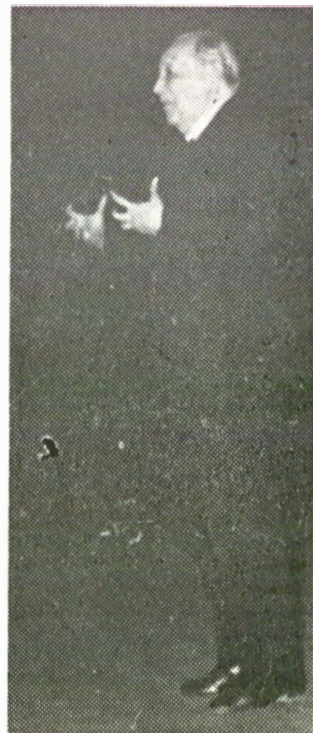
- Ion Zamfirescu (Teatrul Național din Craiova — o continuitate de spirit și de simțire românească)
- Diana Gheorghian și Natașa Raab (fragment din spectacolul de absolență *Medeea* de Seneca)
- Valeriu Moiescu (în dialog cu Victor Parhon, despre spectacolele pe care le-a realizat la Craiova; spicuri din *Însemnări contradictorii*)
- Angel Rababoc (monolog din piesa *E frig și e noapte, seniori* de Augustin Buzura)
- Mirela Cioabă (microrecital de versuri proprii)
- Patrel Berceanu (versuri în lectura autorului)
- Iosefina Stoia, Ileana Sandu, Tudor Gheorghe, Theodor Marinescu, Cristian Rotaru (moment din *Micul infern* de Mircea Ștefănescu, în regia lui Mircea Cornișteanu)
- Nicoleta Toia (în dialog cu Victor Parhon despre formarea tinărului actor)
- Stela Pălânceanu-Teodorescu (Doina Stăncuței din opera *La seceriș* de Tiberiu Brediceanu; liedul *Tu m-ai uitat* de George Enescu)

- Marius Chioreanu (liedul *Revedere* de Aurel Eliade, pe versuri de Mihai Eminescu)
- Victor Gomoiu (liedul *Gornistul* de Paul Constantinescu)
- Marius Chioreanu și Victor Gomoiu (duetul *Don Pasquale* — *Malatesta* din opera *Don Pasquale* de Donizetti)
- Oana Pelea (monolog din *Proprietate condamnată* de Tennessee Williams)
- Ion Colan (lansarea posterului dedicat lui Amza Pellea, în nr. 10/1988 al revistei „Teatrul” — lectura unor gânduri despre marele actor, semnate de Radu Beligan, Titus Popovici și Mircea Albulescu).
- Marcel Iureș (prinos de recunoștință înaintașilor)
- Carmen Firan (versuri în lectura autoarei)
- Cristian Hadjiculea (în dialog cu Victor Parhon, despre specificul comucului mazilian și posibilele lui modalități de interpretare)
- Ilie Gheorghe, Tamara Popescu, Valentin Mihali (momente din *Mobilă și durere* de Teodor Mazilu, în regia lui Cristian Hadjiculea)

Partea a II-a

- Leni Pințea-Iloimeag (fragment din recitalul poetic **Mai departe de vis**)
- Ilarie Hinoveanu (versuri dedicate memoriei lui Amza Pellea)
- Marilena Marinescu-Mareș (liedul **Cin-tec de adormit Mișura** de Paul Constantinescu, pe versuri de Tudor Arghezi, arie din **opera Madame Butterfly** de Puccini)
- Remus Mărgineanu (**Fintina de Fănuș Neagu**)
- Gabriel Chifu (poemul **Povestea unei iubiri mai vechi**, în lectura autorului)
- Mircea Cornișteanu (în dialog cu Victor Parhon — istorie și actualitate în teatrul lui Marin Sorescu)
- Tudor Gheorghe, Ilie Gheorghe, Nae Gh. Mazilu și Theodor Marinescu (moment din **A treia țepă** de Marin Sorescu, în regia lui Mircea Cornișteanu)
- Marin Sorescu (gânduri dedicate lui Amza Pellea)
- Silvia Popovici (versuri de Mihai Eminescu; **Miorița**)
- Ion Cristoiu (proză satirică în lectura autorului)
- Al. Firescu (Remus Comăncanu — interpret de neuitat al **Scrisorii pierdute**)
- Valeriu Dogaru, Tamara Popescu, Theodor Marinescu (moment din **O scrisoare pierdută** de I. L. Caragiale, în regia lui Mircea Cornișteanu)
- Dan Puric (recital de pantomimă)
- Tudor Gheorghe (**Niciodată toamna nu fu mai frumoasă...** — microrcital).

Lansarea posterului revistei „Teatrul“, dedicat lui Amza Pellea, prin emoționanta lectură a actorului Ion Colan.

Captivind ca întotdeauna auditoriul, prin căldura umană și tensiunea ideatică a alocuțiunii, prof. univ. dr. doc. Ion Zamfirescu.

Începute în tăcere prelungită, proprie marilor (lungilor) întâlniri, marcate de gonguri și de suspans, manifestările revistei „Teatrul“ la Craiova au debutat în ultima zi de octombrie și s-au întins pînă în prima zi de noiembrie (totuși, vorba de o singură seară!), răsturnînd așteptări, întîmpinînd dorințe, onorînd amintiri, relevînd talente și linzînd să-și creeze o tradiție. Coordonatorul lor, fi-rește craiovean, animator al „stării de spirit“ oltenești, nu altul decît Victor Parhon, a folosit diverse maniere și voci pentru a educa publicul să recepteze, cu răbdare și interes, acest maraton al fenomenelor teatrale produse, învăluite, transfigurare, provocate, mărturisite... pretext, în cele din urmă, pentru secvențe ale vieții culturale care merită cunoscută nu

O invitație la reflexivitate și visare, purtând inconfundabila semnătură a Silviei Popovici.

Leni Pința Homeag încercind să ne poarte, pe aripile recitalului său, „Mai departe de vis“.

Un nume care nu putea să lipsească de pe afișul întâlnirii noastre de la Craiova: Tudor Gheorghe.

Pentru talentul Oanei Pelea, confruntarea cu textul lui Tennessee Williams avea să se dovedească, încă o dată, benefică.

Remarcabila evoluție în pantomimă a înzestratului actor Dan Puric.

Natașa Raab și Diana Gheorghian, noi și promițătoare achiziții ale Naționalului craiovean.

Acțiunile revistei „Teatrul“

Printre actorii de frunte ai Naționalului craiovean se află astăzi Ilie Gheorghe (alături de Tamara Popescu, într-o scenă din *Mobilă și durere* de Teodor Mazilu) și...

...Nae Gh. Mazilu (memorabil în interpretarea dată lui Minică din *A treia leapă* de Marin Sorescu)

doar în „reprezentatie“, ci și în culise sau în laborator. Deci, vocile lui Victor Parhon : de reporter (folosită cu regizorii mai timizi), de critic teatral (lăudând actorii mai îndrăzneți), de întoarcere în orașul natal (creînd nostalgii și sfîșind inimi plîpînde), de comentator al momentelor artistice ce urmau să se producă (nu lipsită de umor, dar nici de gravitate). Cuvîntul de deschidere l-a avut directorul Teatrului Național craiovean, Emil Boroghină, aducînd un elogiu revistei „Teatrul“ (redacției și prietenilor ei) și dedicînd înfîlnirea memoriei lui Amza Pellea, un timp director al teatrului de aici, în toate timpurile Artist de har și forță, purtînd cu frumusețe „povara popularității“ — generic sub care apare și posterul numărului 10 (octombrie) al revistei „Teatrul“, oferit fiecărui spectator la intrarea în sală.

Prezent la Craiova în numele amintitorilor, Ion Zarnfirescu a emoționat, a captat sala, a impus o ținută solemnă manifestărilor, prin sinceritatea elevată a mărturiei sale privind roilul și puterea actorului în fenomenul sociocultural. Au urcat apoi pe scenă (pe rînd) invitații : actori, regizori, scriitori, ziariști, soliști, propunînd lucruri mai așteptate, mai (ne) așteptate. Foarte tinerele absolvente Diana Gheorghian și Natașa Raab au op-

tat pentru o scenă din *Medea* de Seneca (regia, Mircea Albulescu), păstrînd tonul clasic, dar modernizîndu-și patima, în strigătul iubirii înșelate, convingător de tragic ; Angel Rababoc a teatralizat plictisul invocat de Augustin Buzura în *E frig și e noapte, seniori*, în timp ce actrița Mirela Ciobă s-a dovedit a fi în cele din urmă poetă (și chiar a citit poezii) ; Ion Colan ne citește (și el) rindurile despre Amza Pellea, apărute pe verso-ul posterului, venind dinspre Itadu Beligan, Titus Popovici, Mircea Albulescu, (puteam citi și singuri, dar, firește, un actor care l-a și iubit pe Amza ne emoționează). Valeriu Moiescu se plînge (dramatic, căci e regizor !) că revista „Teatrul“ e greu de găsit, trece, tot cu greu, peste tracul scenei (e mai bine să fii regizor decît actor) și ne vorbește despre spectacolele (între tragic și comic) montate la Teatrul Național din Craiova. „O femeie drăguță cu o floare...“ aleargă (pe scenă) după fiecare invitat și atmosfera devine tot mai caldă și tot mai deschisă actului teatral. Astfel că un fragment din *Micul infern*, în regia lui Mircea Cornișteanu, sparge tonul confesiv cu momente de comedie sentimentală (Tudor Gheorghe este tîrziu recunoscut, și datorită machiajului, Ileana Sandu, Cristian Rotaru, Theodor Marinescu evită melodrama, Iosefina Stoia

are firescul și naturațea talentului). Iașul este și el prezent la întâlnirile revistei „Teatrul“ prin regizoarea Nicoleta Toia, care pledează pentru a li se oferi actorilor răbdare, fantezie, șansă (primele din partea regizorilor, ultima din alte părți), face mărturii de creație, incită (cu tact) de același Victor Parhon. Teatrul Liric din Craiova a asigurat clipele de respiro între „actele dramatice“ prin soliștii Marilena Marinescu-Mareș, Stela Pălânceanu, Marius Chiorcanu și Victor Gomoiu. (Dintre invitații care nu au urcat pe scenă I. D. Sirbu, Mihai Duțescu, Romulus Diaconescu, Victor Bibicioiu.) Din „caravană“ nu a lipsit Teatrul „Bulandra“, cu doi speciali actori ai săi — Oana Pelea (trăind la granița dintre realitatea provocată și provocarea imaginărilor o scenă din **Proprietate condamnată** de Tennessee Williams) și Marcel Iureș, care ne propune o poziție fundamentală (în genuchi) pentru a ne împărtăși sentimentul trecerii în momentul de singurătată, având ca motiv al „vorbirii“ sale omul ca amintire. Foarte maziileni, Ilie Gheorghe, Tamara Popescu și Valentin Mihali entuziasmează în **Mobilă și durere** (regia Cristian Hadjiculea, legat, sentimental, de actrii craioveni, care îi traduc intențiile și concepția de spectacol cu vervă și disimulată exaltare). În opoziție, solemă, studiată, gravă, Leni Pințea-Homeag și-a construit un recital din lirica română și universală, iar Remus Mărgineanu a fost sfătos și măsurat în **Fințina** lui Fănuș Neagu. Poezii în lectura autorilor Patrel Berceanu, Gabriel Chiifu (oprindu-se la „povestea unei iubiri mai vechi“), Carmen Firan, Ilarie Hinoveanu (poem închinat lui Amza Pellea), Marin Sorescu, în dubla postură de poet și dramaturg, ocupă scena (și o domină, un timp), cu un fragment din **A treia țepă** (susținut de actrii craioveni Tudor Gheorghe, Nae Gh. Mazilu, Ilie Gheorghe și Theodor Marinescu, în partituri de anvergură, conduși de Mircea Cornișteanu), dar și cu un gând despre Amza Pellea, pe care îl vede „venind spre noi din toate părțile“... Finalul întâlnirii a avut puterea simetriei, contrapunind personalității lui Ion Zamfirescu nume de rezonanță și valoare: Silvia Popovici, minunată doamnă a scenei românești (cîndva a Craiovei), a găndit un recital original din Eminescu, urmat de o tulburătoare variantă interpretativă a **Mioriței**, care a oprit pentru câteva minute respirații și nerăbdări. Pe un realism transfigurat, care exclude fantasticul și întoarce inefabilul în normalitate,

Regizoarea Nicoleta Toia nelăsîndu-se surprinsă de întrebările criticului Victor Parhon

fragmentul de proză citit de Ion Cristoiu din recentul său volum apărut, „Povestitorii“, dă publicului posibilitatea să se destindă — umorul, satira și ironia fac casă bună atunci cînd talentul veghează linia dreaptă a prozei de autenticitate. În buna tradiție a Naționalului craiovean, Caragiale este mereu cu noi: Tamara Popescu, Valeriu Dogaru, Theodor Marinescu servesc o îndrăzneță idee regizorală (același Mircea Cornișteanu) în **O scrisoare pierdută**. Revelație pentru publicul Băniei, actorul Dan Puric de la Teatrul „Mihai Eminescu“ din Botoșani reușește un moment de mare expresivitate, dovedindu-se un artist al pantomimei de care lumea teatrală trebuie să aibă mai multă grijă. Incheie (firesc) Tudor Gheorghe, cel care nu cîntă, ci plînge, nu plînge, ci simte necori viața în miini, arta în vîrfurile degetelor, cînd tonic, cînd tragic. Și caravana (fără gonguri de această dată) trece de pe scenă în culise, o dată cu lumina ce se pierde pe cîntecul fără de sfîrșit al lui Tudor Gheorghe, închinat, înclinat spre umbra lui Amza Pellea, care ne mai acoperă...

Carmen FIRAN